

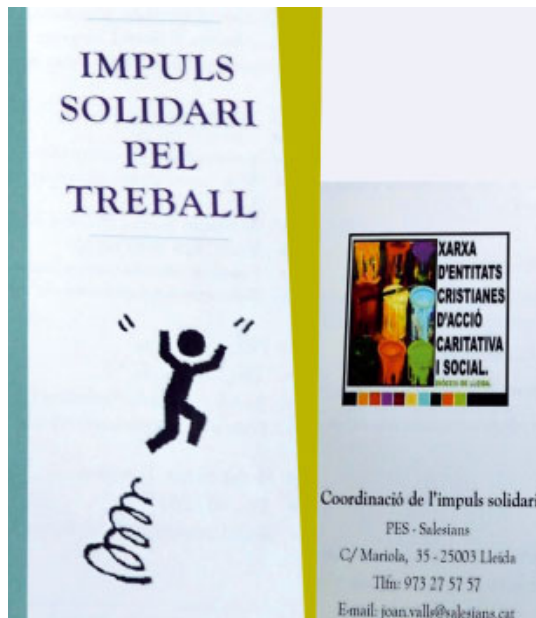
PROP DE VOSALTRES

Una resposta d'Església al drama de l'atur

IMPULS SOLIDARI PEL TREBALL és un marc de contacte permanent entre el món empresarial i les 16 entitats de l'Església que formen la «Xarxa d'Entitats Cristianes d'acció caritativa i social del Bisbat de Lleida», per facilitar la inclusió de persones en situació de risc social a partir de l'ocupació. És una acció que la Xarxa realitza en nom de tota la diòcesi, preocupada i compromesa amb les situacions de pobresa, especialment infantil, que genera la manca de treball.

IMPULS SOLIDARI PEL TREBALL es planteja continuar amb la recerca de formes de cooperació entre empreses i entitats de la Xarxa amb la finalitat abans esmentada. **Ens centrem en el dramàtic tema de l'atur, tan juvenil com el de llarga durada, en els col·lectius més exclosos.** En aquest Any Jubilar de la Misericòrdia, lluitar per tal que totes les persones tinguin un treball decent és una de les millors maneres de dur a terme les obres de misericòrdia: donar de menjar, de beure, vestir, acollir... que permet la vida amb dignitat de les persones. «El treball hauria de ser l'àmbit d'aquest múltiple desenvolupament personal... és necessari que es continuï buscant com a prioritat l'objectiu de l'accés al treball per part de tothom» (*Lloa Sigüeu*, 127).

Les entitats de la Xarxa comparteixen una anàlisi de la realitat i la dedicació a la promoció humana i desenvolupament de la dignitat de les persones. I tot, viscut des de l'Evangeli. A tots aquests

col·lectius, que en aquests moments pateixen les situacions d'atur més severes, els hi aporten coneixement, metodologies de treball i tracte directe. Així mateix, faciliten a les empreses maneres de poder portar a terme la seva Responsabilitat Social Empresarial d'una manera més organitzada, efectiva, que pugui arribar de manera directa i segura als col·lectius que pateixen exclusió.

Considerem que el **Sector empresarial** és un actor important de la societat i que les empreses te-

nen i assumeixen responsabilitats socials. La presa de consciència sobre aquesta responsabilitat social és cada vegada més estesa en el món empresarial i obre la porta a noves possibilitats de col·laboració entre aquest món i organitzacions com la nostra. Moltes empreses ja tenen en consideració la situació de persones en risc d'exclusió a l'hora de contractar personal. El seu contracte de treball és el millor que pot aportar l'empresa. D'entre els seus «productes» és el més important. Així, les empreses creen un doble valor social: per contractar persones en situació de risc d'exclusió social i per fer-ho amb entitats que aporten seguiment, arrelament al territori o treball comunitari i un enfocament global dels ajuts que repercuteix a tota la família. «L'activitat empresarial és una noble vocació orientada a produir riquesa i a millorar el món per a tothom..., sobretot si entén que la creació de llocs de treball és part ineludible del seu servei al bé comú» (*Lloa Sigüeu*, 129).

Fem una crida als empresaris, especialment als cristians, per col·laborar-hi. Convençuts que aquesta és sempre una bona inversió, perquè deixar d'invertir en les persones, per obtenir un major rèdit immediat, és molt mal negoci per a la societat. I també per a les pròpies empreses.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Entrega de medalles de la Paeria

Mn. Joan Mora, com a màxim responsable de la Fundació Jericó, i el pare Joan Suñol, com a president de la Fundació Arrels Sant Ignasi, han rebut recentment la Medalla a la Solidaritat de la Paeria.

L'acte solemne de lliurament de les plaques i medalles d'aquest any, que l'Ajuntament de Lleida concedeix en reconeixement de la tasca ciutadana que desenvolupen veïns de la ciutat en el terreny de la solidaritat, la cultura, la pedagogia, els esports i la creació artística, va tenir lloc al Saló de Sessions de la Paeria el passat 6 de maig. En el mateix acte es van proclamar, també, les pubilles de la Festa Major i Àngels Santa va llegir el pregó oficial.

Mn. Joan Mora no va poder assistir a l'entrega d'aquest reconeixement, degut a que es recupera d'una recent intervenció quirúrgica. En el seu lloc hi va anar Mn. Joan Ramon Ezquerra, col·laborador seu a la Parròquia del Carme i a la Fundació Jericó. Per aquest motiu, l'endemà, dissabte 7 de maig, l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, va lliurar la medalla a Mn. Mora a l'hospital.

ANY DE LA MISERICÒRDIA EN DOS MINUTS

Donar menjar i beure al qui té fam

Donar de menjar a qui té gana i donar aigua a qui té set és l'obra de Misericòrdia en la qual voldria aprofundir.

D'entrada, la paraula Misericòrdia pot semblar que té un ressò una mica antiquat, ens resulta, si més no, com passada de moda. I, alhora, la Misericòrdia va molt més enllà.

És l'experiència d'amor gratuït, tendre i profund, de donar-se a l'altre, compadir-se i viure amb ell les seves penes i joies, aquesta capacitat de presència que només ens pot donar el fet d'haver-nos sentit nosaltres mateixos estimats, guarits i salvats prèviament.

Poder estar amb els altres des de tu mateix, però encara més, des d'aquest amor de Déu, és tan meravellós que sembla increïble que es pugui traduir en gestos tan senzills com ara:

- quan els educadors insisteixen i insisteixen a dir que necessiten una «font d'aigua», perquè quan arriben els nois assedegats han de poder beure,
- quan cal preparar uns entrepans (en el moment en què hi ha una activitat nocturna que s'allarga), perquè els nois puguin sopar,
- quan s'ofereix en el centre obert un berenar, que no només alimenta el cos sinó també l'ànima, ja que és un berenar compartit amb altres persones que et volen bé.

La Misericòrdia es tradueix en aquestes coses tan concretes, en aquests gestos tan petits i tan importants alhora, perquè és només a partir del gest que l'amor té capacitat de poder-se encarnar, de poder ser. A partir d'aquí veiem com aquestes petites accions fan cadenes que promouen la persona i fan, alhora, que tots plegats puguem anar creixent.

La Misericòrdia ens il·lumina en la nostra vida diària d'una manera gairebé imperceptible: quan un voluntari de «la botigueta» pensa que ha de guardar aquest aliment per a quan vingui «aquella» persona, i que si té al·lèrgia li haurà de guardar aquell altre...

Això és Misericòrdia, perquè dóna vida a la persona i la fa sentir estimada. És aquest acompanyar a poc a poc per a poder anar construint.

Natàlia Méndez

Jornada de Pastoral Penitenciària

El dia 9 de maig es va celebrar als locals de la Parròquia de la Mercè de Lleida, la 17a Jornada de Pastoral Penitenciària. Va ser una jornada molt concorreguda i d'un gran nivell de comunicació d'experiències, de cors i ments, envers els més pobres d'entre els pobres, i així autèntica garantia, respecte el Crist, de la nostra misericòrdia.

La primera comunicació, feta per Mn. Ramon Prat, ens va mostrar com acompanyar les persones i comunitats ferides. Sempre, clar, a la llum de l'Evangelí. Això només es pot fer des de la nostra mirada interior, el nostre silenci, la nostra compassió i la nostra misericòrdia. Aquest silenci que escolta la Paraula que, com estava en el Principi, ja la tenim en el més pregon de la nostra existència.

També José Miquel Turmo, secretari tècnic de la presó Ponent, va esgrunar quin és l'itinerari del presoner. Aquest, com el Crist en el seu viacrucis, passa per totes les vicissituds jurídiques, des de l'entrada i l'estada fins

al més important, la sortida de la presó. Així tots ens fem presoners i alliberats en Crist, com diu l'Apòstol. L'Agustí i la Pilar, que també esperen aquesta alliberació, van confirmar definitivament que els fruits del seu voluntariat són ja de Déu, perfum adorable.

El bisbe Salvador va compartir amb nosaltres la seva joia per aquesta riquesa de la Diòcesi.

Cándido Sánchez

Sagraments de la Iniciació Cristiana

Cinc catecúmens van rebre, el diumenge 1 de maig, el Baptisme, la Confirmació i la seva Primera Comunió, en una solemne cerimònia a la Catedral.

Procedents de diversos països, han seguit en les seves respectives parròquies (Mare de Déu del Carme i Sant Pau), el «camí» de la seva preparació, segons el ritual aprovat per la Santa Seu. El bisbe Salvador va presidir la Santa Missa i també van concelebrar canonges de la Catedral i diversos preveres de la diòcesi.

La cerimònia, preparada per Mn. Daniel Turmo, i amb la col·laboració de Mn. Gerard Soler, va ser seguida amb devoció pels assistents, més nombrosos que en ocasions anteriors, i especialment emotiva pels cinc neòfits incorporats a l'Església.

Dia del Malalt 2016

El passat 10 de maig, coincidint amb la Jornada Mundial i Pasqua del Malalt, que enguany té com a lema «Salut i Saviesa de Cor», es va viure a l'hospital Arnau de Vilanova el Dia del Malalt. Des del Servei Religiosos vam procurar fer més visible allò que intentem tots els dies de l'any: estar al costat dels qui sofreixen.

A les nou del matí, Mn. Àngel, juntament amb els Agents de la Pastoral de la Salut, vam passar a entregar a tots els malalts hospitalitzats un obsequi consistent amb una bossa que contenia caramels, l'estampa d'enguany de la Jornada Mundial del Malalt i el llibre *Petit Devocionari per als malalts i acompanyants*. A les onze del matí, es va celebrar la Santa Missa i es va administrar el sagrament de la Santa Unció. Durant la celebració ens va acompanyar amb els cants un grup musical, el mateix que després va passar per totes les plantes d'hospitalització, posant la nota festiva amb cançons populars.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Misericòrdia i poder

La riquesa i el poder són realitats que poden ser bones i útils per al bé comú si es posen al servei dels pobres i de tots, amb justícia i caritat. Però quan, es viuen com un privilegi, amb egoisme i prepotència, es transformen en instruments de corrupció i de mort. És el que succeeix en l'episodi de la vinya de Nabot que es descriu en el *1Reis*, 21.

El rei d'Israel, Acab, vol comprar la vinya d'un home anomenat Nabot. La proposta sembla legítima, fins i tot generosa, però a Israel les propie-

tats de terres es consideraven gairebé irrenunciabls. La terra és sagrada perquè és un do del Senyor, que com a tal ha de ser protegit i conseruat. Es comprèn llavors la resposta negativa de Nabot al rei: «Que el Senyor em guardi de cedir-te l'heretat dels meus pares» (*1Re* 21,3).

El rei Acab reacciona a aquest rebuig amb amargor i desdeny. Se sent

ofès, disminuït en la seva autoritat de sobirà, i frustrat en la possibilitat de satisfer el seu desig de possessió.

Jesús, recordant aquestes coses, ens diu: «Ja sabeu que els governants de les nacions les dominen com si en fossin amos i que els grans personatges les mantenen sota el seu poder. Però entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important

enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci el vostre esclau» (*Mt* 20,25-27). Si es perd la dimensió del servei, el poder es transforma en arrogància i es converteix en domini i abús.

Déu en la seva misericòrdia envia el profeta Elies per ajudar Acab a convertir-se. Déu veu aquest crim i toca també el cor d'Acab, i el rei, posat davant del seu pecat, comprèn, s'humilia i demana perdó.

(Dimecres, 24 de febrer de 2016.)

REFLEXIONS

Reconèixer i valorar el misteri de l'altre

L'acolliment cristià és una actitud molt rica, constituïda per diversos accents, tots prou importants. D'entrada és el reconeixement de la dignitat i la singularitat de l'altre, tant de les persones com dels grups. Això porta a un altre accent molt propi cristià. Acollir és valorar no només la realitat humana de l'altre sinó també el seu misteri. En el tracte normal amb la gent tenim el perill de la frivolitat, però ha de ser ocasió de fer viva la nostra fe en el misteri de cada persona. Déu l'estima i la crida a la vida veritable, i ella, amb la seva manera de viure, respon a la crida de Déu. Acollir una persona o un grup humà significa valorar tot el que hi ha en ells de bondat, de justícia, d'honestat, de generositat, de confiança en Déu. És l'obra de l'Esperit de Déu en ells, amb la seva cooperació positiva, encara que hi hagi barrejats també aspectes negatius.

En la seva Exhortació Apostòlica *Amoris laetitia*, el papa Francesc subratlla la necessitat de reconèixer i valorar totes les manifestacions de vida cristiana que hi ha en les parelles i les famílies que viuen una situació irregular. «L'Església... il·luminada per la mirada de Jesucrist, mira amb amor els qui participen en la seva vida de manera incompleta, reconeixent que la gràcia de Déu actua també en les seves vides, donant-los la valentia per fer el bé, per fer-se càrrec amb amor l'un de l'altre i estar al servei de la comunitat en la qual viuen i treballen» (AL 291).

Les comunitats cristianes estan cridades a acollir tothom. Aquest acolliment és fruit de la fe en el do de Déu que estima tots els homes i dones del món, i els porta tots a la vida veritable. És un acolliment que manifesta una fina sensibilitat evangèlica, la que sap veure els fruits de l'obra de Déu en cada persona, sigui qui sigui, i té els ulls de la fe oberts a tot el que hi ha de bé, de veritat, de generositat, d'amor, en cada persona. És el misteri amagat de crida de Déu i resposta humana que Jesús revela, terra sagrada davant la qual ens hem de descalçar amb tot respecte.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

Una ocasió per agrair les nostres arrels cristianes

La Catedral de Lleida va acollir l'11 de maig la tradicional missa en honor a sant Anastasi, patró de la ciutat. El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va presidir per primera vegada la festivitat. En la seva homilia el prelat va recordar que la festa era un motiu «per expressar el sentiment religiós de tota la ciutat». A més, va demanar a sant Anastasi que «els cristians siguin fermes en la fe». I va recordar que la celebració era una ocasió per «fer festa i agrair les nostres arrels cristianes». «Jesús ens recorda a l'Evangeli que amb ell no ens pot faltar res, no hem de tenir por de res», va destacar el bisbe Salvador.

Per acabar, el nostre pastor va recordar el recent discurs del papa Francesc en la recollida del premi Carlemany, on va criticar el paper de les

autoritats europees en la crisi dels refugiats.

Durant l'eucaristia, solemnitzada pel Petit Cor de la Catedral de Lleida, es van cantar els antics goigs en

lloança de Sant Anastasi. Després, va començar la processó de Sant Anastasi per l'Eix Comercial fins a la plaça Sant Joan, on es va fer la tradicional ofrena floral.

Trobada de professors de Religió

La Delegació d'Ensenyament del Bisbat de Lleida va organitzar, el passat 4 de maig, una nova edició de la Trobada de professors de Religió en la qual hi van participar 58 ensenyants de Religió de la diòcesi. A la sessió formativa es va presentar al professorat un projecte editorial que desplega el nou currículum per a la classe de Religió i que incorpora les orientacions dels delegats dels Bisbats de les diòcesis amb implantació a Catalunya (SIERC).

Durant la jornada s'han abordat els principis que vertebraven els objectius de la classe de Religió, i també s'ha presentat al professorat un conjunt de propostes per impartir aquesta matèria a la classe. La trobada, que va tenir lloc a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana), va acabar amb un treball per grups i una posada en comú a partir dels materials didàctics presentats.

AGENDA

- ▀ **Diumenge, 5 de juny:**
—12 h, Confirmacions a la Parròquia de Puigverd.
- ▀ **Dimarts, 7 de juny:**
—10 h, Trobada dels delegats d'Eccumenisme dels bisbats catalans.
- ▀ **Dimecres, 8 de juny:**
—17 h, visiten al Sr. Bisbe uns confirmands de Castellans.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1R 17,1-6 / SI 120 / Mt 5,1-12]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. Maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe; beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cincorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. ■ Dimarts [1R 17,7-16 / SI 4 / Mt 5,13-16]. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremont, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. ■ Dimecres [1R 18,20-39 / SI 15 / Mt 5,17-19]. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.; sant Miquel dels Sants, prev.

9. ■ Dijous [1R 18,41-46 / SI 64 / Mt 5,20-26]. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep d'Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna Maria Taiç, mare de família.

10. ■ Divendres [1R 19,9a.11-16 / SI 26 / Mt 5,27-32]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe; beat Eustaqui Kugler, rel.; beat Joan Domínia, bisbe.

11. ■ Dissabte [Fets 11,21b-26; 13,1.3 / SI 97 / Mt 5,33-37]. Sant Bernabé, apòstol, company de Pau, nat a Xipre, on morí; santa Maria Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), religiosa de Reus, fundadora de les Germanes Mare de Déu de la Consolació, a Tortosa (CMC, 11858); sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alícia, verge cistercenc.

12. ■ Diumenge vinent, XI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [2S 12,7-10.13 / SI 31 / Ga 2,16.19-21]. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o NoFRE), anacoreta.

Diuenge X de durant l'any

COMENTARI

Cridats a una vida radicalment nova

Es llibres 1-2Re (amb Jos, Jt, i 1-2Sa) formen els «Profetes Anteriors»: reflexió teològica sobre els fets que han ocorregut. El seu gran missatge és que l'únic rei d'Israel és el Senyor. El cicle d'Elies —campió de la fidelitat al Senyor i la defensa dels pobres— destaca (1Re 17-2Re 1) la lluita del profeta enfront dels abusos del rei Acab.

A la viuda de Sarepta (que donà a Elies el tros de pa que li quedava) el retorn a la vida del seu fill li serveix per confessar: *Ara sé que ets home de Déu i que són del Senyor les teves paraules.*

La Comunitat d'Antioquia de Síria (d'on Saule fou membre) havia impulsat l'obertura missionera acollint no-jueus i encetant la qüestió: per rebre la justificació de Crist, no cal circumcidarse.

Aquesta afirmació és paraula humana o divina?

La Bona Nova que us vaig anunciar no ve dels homes: l'he rebuda per Revelació de Jesucrist.

Certificat de garantia ho són les Comunitats que Pau evangelitza: *La nostra carta de recomanació sou vosaltres* (2Co 3,2). Si en l'obra missionera de Pau no hagués actuat l'Esperit de Crist, no hauria nascut l'Església a Corint, Galàcia, Efes, Filipis.

Ningú no és just davant Déu per la Lleï; «viurà el qui és just per la fe» (Ga 3,11). Això és el que predica Pau, l'escollit i cridat per la seva gràcia per anunciar el Fill de Déu als no-jueus.

El gest de Jesús amb la viuda de Naïn ve motivat per la misericòrdia: *El Senyor la veïé, se'n compadí i li digué «No ploris»; s'acostà al fèretre i li posà la mà al damunt i digué. «Jove, aixeca't».* L'evangeli empra el verb «aixecar» tant pel retorn a la vida del fill de la viuda de Naïn, la filla de Jaire i Llätzer, com per la Resurrecció de Jesucrist i la nostra. Però essent el llenguatge vehicle d'expressió de la fe, hem de diferenciar el retorn a la mateixa vida d'abans i l'accés a una vida nova del tot diferent que Crist ens obre resuscitant com a Cap nostre.

▶ Lectura del primer llibre dels Reis

(1Re 17,17-24)

En aquells dies, el fill d'una dona, mestressa de casa, es posà malalt, i la malaltia s'agreujà tant que el noi expirà. La dona digué a Elies: «¿Per què et ficabes amb mi, home de Déu? Veig que has vingut a casa meua per fer presents a Déu les meves culpes i fer morir el meu fill». Ell li digué: «Dóna-me'l!». Elies el prengué dels braços de la mare, el pujà a l'habitació de dalt, on ell vivia, el posà al seu llit i cridà al Senyor: «Senyor, Déu meu, ¿fins a la viuda que m'acull, li feu aquest mal de fer morir el seu fill?». Després s'estirà tres vegades sobre el noi i cridà al Senyor: «Senyor, Déu meu: feu, si us plau, que l'ànima d'aquest noi torni dintre d'ell»: El Senyor escoltà el crit d'Elies: l'ànima del noi tornà dintre d'ell, i recobrà la vida. Elies el prengué, el dugué de l'habitació de dalt a la planta baixa de la casa, el donà a la seva mare i li digué: «Mira, el teu fill és viu». La dona digué a Elies: «Ara sé de cert que ets un home de Déu i que són del Senyor les paraules que anuncies.»

▶ Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

Amb quin goig us exalço, Senyor! / M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts, / quan ja m'hi enfonsava, / m'heu tornat a la vida. R.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi; ajudeu-me Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes. / Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als Gàlates

(Ga 1,11-19)

Germans, vull que ho sapigueu: la Bona Nova que us vaig anunciar no ve dels homes, perquè no l'he rebuda de cap home ni l'he apresada de ningú: l'he rebuda per una revelació de Jesucrist. Ja heu sentit parlar del meu comportament en el judaisme: amb quina fúria jo perseguia l'Església de Déu i l'atropellava; sobrepassava dins el judaisme molts compatriotes de la meua edat, ja que era molt més zelós de les tradicions dels meus pares. Però Déu m'havia escollit des de les entranyes de la mare i m'havia cridat per la seva gràcia. Quan a ell, doncs, li semblà bé, em revelà el seu Fill, perquè jo l'anunciés als qui no són jueus. Tot seguit, sense haver consultat cap home de carn i sang, sense haver pujat a Jerusalem, a trobar els qui ja eren apòstols abans que jo, me'n vaig anar a l'Àrabia, i d'allà vaig tornar a Damasc. Només tres anys més tard vaig pujar a Jerusalem per conèixer Quefes, i vaig passar quinze dies amb ell. Dels altres apòstols no en vaig veure cap, fora de Jaume, el germà del Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 7,11-17)

En aquell temps Jesús se'n anà a un poblet anomenat Naïn. L'acompanyaven els deixebles i molta gent. Quan s'acostaven a l'entrada del poble es trobà que diuen a enterrar un mort, fill únic d'una mare viuda. Molta gent del poble acompanyava la mare. Així que el Senyor la veïé, se'n compadí i li digué: «No ploris». El Senyor s'acostà al fèretre i li posà la mà al damunt. Els qui el portaven s'aturaren, i ell digué: «Jove, aixeca't». El mort es posà assegut i començà a parlar. I el Senyor el donà a la seva mare. Tots quedaren esglaiats i glorificaven Déu. La gent deia: «Ha aparegut entre nosaltres un gran profeta». Deien també: «Déu ha visitat el seu poble». Per tot el país dels jueus i per tota la rodalia s'escampà aquesta anomenada de Jesús.

▶ Lectura del primer libro de los Reyes

(1Re 17,17-24)

En aquellos días, cayó enfermo el hijo de la señora de la casa. En enfermedad era tan grave que se quedó sin respiración. Entonces la mujer dijo a Elías: «¿Qué tienes tú que ver conmigo? ¿Has venido a mi casa para avivar el recuerdo de mis culpas y hacer morir a mi hijo?» Elías respondió: «Dame a tu hijo.» Y, tomándolo de su regazo, lo subió a la habitación donde él dormía y lo acostó en su cama. Luego invocó al Señor: «Señor, Dios mío, ¿también a esta viuda que me hospeda la vas a castigar, haciendo morir a su hijo?» Después se echó tres veces sobre el niño, invocando al Señor: «Señor, Dios mío, que vuelva al niño la respiración.» El Señor escuchó la súplica de Elías: al niño le volvió la respiración y revivió. Elías tomó al niño, lo llevó al piso bajo y se lo entregó a su madre, diciendo: «Mira, tu hijo está vivo». Entonces la mujer dijo a Elías: «Ahora reconozco que eres un hombre de Dios y que la palabra del Señor en tu boca es verdad.»

▶ Salmo responsorial (29)

R. *Te ensaltaré, Señor, porque me has librado.*

Te ensaltaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / dad gracias a su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo. R.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gàlates (Ga 1,11-19)

Os notifico, hermanos, que el Evangelio anunciado por mí no es de origen humano; yo no lo he recibido ni aprendido de ningún hombre, sino por revelación de Jesucristo.

Habéis oído hablar de mi conducta pasada en el judaísmo: con qué saña perseguía a la Iglesia de Dios y la asolaba, y me señalaba en el judaísmo más que muchos de mi edad y de mi raza, como partidario fanático de las tradiciones de mis antepasados. Pero, cuando aquel que me escogió desde el seno de mi madre y me llamó por su gracia se dignó revelar a su Hijo en mí, para que yo lo anunciara a los gentiles, en seguida, sin consultar con hombres, sin subir a Jerusalén a ver a los apóstoles anteriores a mí, me fui a Arabia, y después volví a Damasco. Más tarde, pasados tres años, subí a Jerusalén para conocer a Cefas, y me quedé quince días con él. Pero no vi a ningún otro apóstol, excepto a Santiago, el pariente del Señor.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 7,11-17)

En aquel tiempo, iba Jesús camino de una ciudad llamada Naïn, e iban con él sus discípulos y mucho gentío. Cuando se acercaba a la entrada de la ciudad, resultó que sacaban a enterrar a un muerto, hijo único de su madre, que era viuda; y un gentío considerable de la ciudad la acompañaba. Al verla el Señor, le dio lástima y le dijo: «No llores». Se acercó al ataúd, lo tocó (los que lo llevaban se pararon) y dijo: «¡Muchacho, a ti te lo digo, levántate!» El muerto se incorporó y empezó a hablar, y Jesús se lo entregó a su madre. Todos, sobrecogidos, daban gloria a Dios, diciendo: «Un gran Profeta ha surgido entre nosotros. Dios ha visitado a su pueblo». La noticia del hecho se divulgó por toda la comarca y por Judea entera.